

Paluu politiikkaan

Yhteiskunta ei muodostu yksilöistä.

ARKISTOT KUUKAUDEN MUKAAN: JOULUKUU 2020

NÄYTEIKKUNA

Miten tässä näin kävi?

Julkaistu **14.12.2020**

En ole ollut ns. poliittinen aktiivi yli 30 vuoteen. Sitä ennen toimin kyllä näkyvästi politiikassa ja ammattijärjestössä. Siitä muistona on muutama ansiomerkki sekä muutaman kuukauden ehdollinen tuomio lehden päätoimittajana tehdystä viranomaisen halventamisesta. Rikos on jo poistunut rekistereistä mutta se todistaa 70-luvun poliittisen toiminnan kiivaudesta. Poliitikassa ja tutkijana toiminta eivät olleet ristiriidattomia. Nyt eläkkeellä ne eivät häiritse niin paljoa toisiaan.

Kun 1980-luvun puolivälin jälkeen päätin keskittyä Syrjä-Suomen tutkimukseen, en uskonut osallistuvani enää puoluepolitiikkaan ahkeraa äänestämistä kummemmin. Uskoin, että enemmän merkitystä oli sillä, että tutkin Suomen itärajan lähellä olevia syrjäisiä paikkoja ja paikallista kehittämistoimintaa. Kun jäin eläkkeelle, päätin olla sotkeutumatta entisen työyhteisöni asioihin, mutta puuhailin omin päin edelleen tutkimuksen ja valokuvauksen parissa Lahden seudulla. Sitten muutin Turkuun. Tilannekuva piti päivittää. Turkuun muuttamisen tunnelmista kirjoitin Turun Vasemmiston Uusi Päivä lehdessä 1/2020 ([Linkki](#)). Julkaisen tekstin **tässä uudelleen** erillisenä artikkelina.

Maailma näyttää nyt rikkiäiseltä. Vauraus kasaantuu ja eriarvoisuuden kuilu on niin syvä ja leveä, että yhteisiä ongelmia ei pystytä ratkaisemaan. Usein niitä ei edes suostuta tunnistamaan yhteisiksi ongelmiksi: ympäristön tuhoutuminen, sosiaaliset katastrofit, väkivaltakoneistojen kasvu.

Maailman kimuranteimmat ongelmat ovat yhteisiä, mutta ratkaisuihin tarvittavat resurssit ovat hajallaan tai yksityisiä – ja kasvava eriarvoisuus estää yhteisen ratkaisujen löytämisen.

Yhteisiä ratkaisuja estää näkemästä se vallitseva uskomus, että yhteiskunta koostuu yksilöistä, joiden tietä onneen ja turvallisuuteen viitoittaa omistuksien haaliminen ja oikeat

kuluttamispäätökset. Sosiologina tiedän, että yhteiskunta ei muodostu yksilöistä. Tähän väitteeseen täytyy palata myöhemmin.

Nyt pitää vielä mainita, että Turkuun tultuani, eläkkeellä möllöttäminen alkoi tuntua tylsältä. Itsensä viihdyttäminen ja uusien asioiden opiskelukin tuntuvat turhalta, ellei ole tuntumaa yhteiskunnan todellisuuteen. Siksi tämä ryhtyminen uudestaan politiikkaan.

Kategoriat: **politiikka** | Avainsanoina **eriarvoisuus**